

RODINNÁ SVĚTKOVÁNĀ A OSLAVOVÁNĀ

Neděle, 11. srpna 2017

Rodiče budou teprve slavit významné výročí svatby a je pochopitelné, že bude velká oslava. Jsem prostě zvědaví sourozenci, včasně máme rodiny a děti. No a pak jsou tu tety, strýcové, jejich děti... Takže, když se včasně sejdeme, je nás opravdu dost. Dle vzoru "o nás, bez nás" bylo včasně rozhodnuto (opět), že ta velká oslava pro všechny, bude zase u nás doma. (Ano, opět.)

Včasně se tak nějak vzájemně dohodli, že u nás je to přeci nejlepší, že se k nám včasně dopraví, že u nás se to všechno přehledně srovná. Jo, je to všechno pravda, ale u nás jsou úplně stejné podmínky jako u starší sestry, její mladšího bratra. Včasně se takto nejspíše dohodli, neb u nás byla – úplně ze stejného důvodu – požádána i minulá a předešlá rodinná vánoční sešlost. Jsem sice ráda, že se včasně u nás líbilo, ale nebylo by na škodu už změnit místo a zkusit to i někde jinde? Včasně samozřejmě něco přinesou, o to se nejedná, ale nejvíce třeba díl práce bude opět u nás. Tedy na mě. A já teprve nevím, jak z toho. Nechci být ta špatná, která bude brblat a kazit rodičům oslavu, ale mám pocit, že se to pořád opakuje, a včasně to rádi všechno hodí na mě, neboť já se nebráním, vždycky scvaknu podpatky a zařídím, udělám, připravím. Když jsem se proto přibuzným ozvala, tak mi bylo těšeno, že tak přehledně funguje... a že já už mám přeci zkušenosti... a takový ty blbý kecy, jak se z toho oni vyvíkají už nevím, co mám dělat, jednoznačně odmítnout to asi nelze, nechci ublížit rodičům. ANĚŠLA